

zan lurlanera joan;
 bañan ¡ai! esan zuben
 palta zait aitzurra,
 maneatzeko sasiz
 lotu zaidan lurra;
 eta lagunarena
 labore ederrez,
 jantziya ikusirik
 jira zan negarrez.

.

Eztira, fortuna dun
 fortunoso denak,
 askori berritu oi
 baizaizkate penak;
 beragatik ez laja
 nola nai lanari,
 non fortunik onena
 kentzen zaion ari.

ZEZENA ETA ASTOA

Gozoro belar jaten
 nor beren partean,
 ari zirala biyak
 barrutibatean,
 piskaka bildurikan
 iya alkar gana,
 ala zeukatelako
 ere an zer jana,
 biyak buruz alkar jo
 zutenean iya,
 lur mugan irukirik
 belar on guriya,
 zezenak esan zion:

—ken ari astua,
 nere jankaya dek au
 eta ortik ua:
 —ez, esan zion, ezta
 belar au zuria,
 ni goizago jeiki naiz
 eta da neria;
 eta zezenak ura
 ikusteaz ala,
 tonto tzar muskilandi
 bat baizik etzala;
 esan zuben, diyona,
 egin deiodan bai,
 eztet nai ichura
 charrian para nai,
 tripakiyak zinzillik
 ageri zaizkala,
 par geiegi egingo
 litzaioke ala;
 eztet nai galdu nere
 aurrekoen famik,
 jarrai nadiyen noble
 eztet nai au il nik:
 eta ala, zulako
 utsegitzatartu,
 etzion nai izandu
 adarrikansartu.

.
 Aundiyak chikiya gan
 zerbait begiramen,
 gode bear dubela
 ikusten da emen;
 mendeko-egiya auts
 egiten dubenak,
 ez litzakela izan
 sentimentu onak.

RAMON ARTOLA.